

Ontslag op staande voet

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 19 oktober 2010, vergezeld van een 27-tal bijlagen, is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 14 oktober 2010 tot ontslag op staande voet op grond van een dringende reden als bedoeld in artikel 3.7 lid 2 van de CAO PO.

Verweerster heeft op 8 november 2010 onder overlegging van een vijftal producties een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 8 december 2010. Daarbij waren aanwezig appellante, haar echtgenoot en namens verweerster mevrouw, lid van het College van Bestuur, vergezeld van de gemachtigde van verweerster.

2. De feiten

Appellante is in dienst geweest van verweerster vanaf 1 oktober 1998 met een werktijdfactor van 0,0978 als leraar aan de onder het gezag van verweerster staandeschool te

Appellante heeft vanaf de aanvang van haar dienstverband onveranderlijk gewerkt op vrijdagochtenden. Op 21 februari 2010 heeft zij aan de nieuw benoemde directeur van deschool, de heer verzocht om haar arbeidstijden zoveel mogelijk te clusteren en haar niet alleen op de vrijdagen in te zetten maar naar redelijkheid en billijkheid verdeeld. Zij gaf daarbij aan dat wat haar betreft allerlei mogelijkheden bespreekbaar waren. De directeur antwoordde haar dat het verdelen van de uren van appellante pas zou kunnen plaatsvinden zodra de formatie voor het volgende schooljaar redelijk duidelijk was.

Bij e-mail van 20 juni 2010 herhaalde appellante haar verzoek, waarna een van beide zijden streeve communicatie volgde, uitmondend in een door de heer eind juli 2010 handgeschreven overzicht van door appellante te werken vrijdagen. Omdat naar appellantes oordeel haar wensen volledig waren genegeerd, bood appellante haar e-mailcorrespondentie met de directeur aan mevrouw, personeelsmedewerkster van verweerster, aan.

In een e-mail van 12 augustus 2010 heeft appellante de nog resterende vrijdagen op het handgeschreven overzicht van de heer ingevuld, zij het onder protest.

Bij brief van 7 september 2010 nodigde verweerster appellante vergeefs uit voor een gesprek met mevrouw om de ontstane situatie te bespreken, omdat de discussie aangaande de inzet van appellante hoog opliep.

In de daaraanvolgende correspondentie escaleerde de verhouding tussen appellante en verweerster. Op 8 oktober, de eerste werkdag van appellante in het nieuwe schooljaar verscheen zij niet op haar werk zonder zich af te melden.

Ondanks uitdrukkelijk schriftelijke sommatie bij brief van 6 oktober 2010 voor een gesprek met mevrouw op 8 oktober 2010 verscheen appellante wederom niet.

Bij brief van 11 oktober 2010 heeft verweerster aan appellante op de voet van artikel 3.18 CAO PO het voornemen kenbaar gemaakt haar ter zake een schriftelijke berisping op te leggen en heeft zij appellante nogmaals opgeroepen voor een gesprek op 13 oktober 2010 onder aanzegging dat, indien zij zonder geldige reden niet zou

verschijnen, ontslag op staande voet zal volgen. Appellante heeft per e-mail van 11 en 13 oktober 2010 op die aanzegging gereageerd en is op 13 oktober niet verschenen.

3. De standpunten van partijen.

Appellante meent dat zij in haar e-mail van 7 oktober 2010 wel een geldige reden heeft gegeven om geen gehoor te geven aan de sommatie om op gesprek te verschijnen. Appellante is namelijk van oordeel dat indien het door haar gesignaleerde geschilpunt met verweerster van de agenda is uitgesloten een gesprek geen bijdrage kan leveren om de verhoudingen werkbaar te maken.

Appellante is voorts van oordeel dat verweerster zelf heeft aangegeven dat de verhoudingen niet werkbaar zijn, dat zij niet in onwerkbaar verhoudingen wil functioneren en dat zij dan ook niet behoeft te verschijnen.

In haar e-mail van 13 oktober 2010 aan verweerster berichtte appellante dat zij geen gevolg zou geven aan de herhaalde sommatie om op gesprek te komen, omdat verweerster haar niet heeft laten weten dat het gesprek op 13 oktober 2010 ook zou kunnen gaan over de procedure en de beslissing rond appellantes inroostering. Het standpunt van verweerster zal hierna zo nodig bij de motivering van beslissing worden besproken.

4. De motivering

Appellante is zonder enig bericht niet op haar werk verschenen op 8 oktober 2010. Haar conclusie dat de verhoudingen onwerkbaar waren dat zij dus niet op haar werk behoefde te verschijnen, omdat toch verweerster zelf had aangegeven dat aan werkbare relaties moest worden gewerkt, is voorbarig en niet concludent.

Met haar (herhaalde) weigering om op gesprek te komen omdat dat gesprek niet de door haar gewenste agenda kende, heeft appellante - zeker in samenhang met het niet verschijnen op haar werk - een voor verweerster onmogelijke situatie gecreëerd. De opdracht om een gesprek aan te gaan wa, gelet op hetgeen daaraan vooraf was gegaan, een redelijke opdracht. Appellante heeft door deze opdracht naast zich neer te leggen aan verweerster een dringende reden gegeven voor ontslag op staande voet.

Het daartegen ingestelde beroep is dan ook ongegrond.

5. De beslissing

De commissie verklaart het beroep tegen het besluit van 14 oktober 2010 ongegrond .

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 8 december 2010 door mr. A. Schellart, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr. G.J.M. Prick en drs. T.E. Sikkema, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van leden, gekozen door de personele organisaties, heeft drs. Sikkema zich, overeenkomstig artikel 251, 4^e lid van het rechtspositiebesluit WPO/WEC, van stemming onthouden.